

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XV. évfolyam • 3. szám • 2017. június

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület közgyűlése

2017. április 28-án 18 órakor a sitkei művelődési házban a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület megtartotta éves közgyűlését.

Kovács Ferenc elnök köszöntötte a megjelenteket és szóban is ismertetette az írásban előre kiküldött napirendi pontokat, melyet a közgyűlés jelenlévő tagsága egyhangúlag elfogadott. Bevezetésként az elnöki beszámoló hangzott el az egyesület 2016-ban végzett tevékenységeiről.

Az elnök hangsúlyozta, hogy köszönettel tartozunk minden egyesületi tagnak, barátainknak, akik segítettek abban, hogy a 2016-os esztendőt is sikerrel zárjuk. Az elmúlt esztendő a rendezvények lebonyolítását áttekintve gazdag és izgalmas programokkal szolgálta településünk közösségét. A harmincadik kétnapos ünnepi rockkoncertünk nézőszáma a legutóbbi évek látogatószámát döntötte meg. Az elmúlt három évtized gondos gazdálkodása, sikeres rendezvényeink bevételei lehetővé tették, hogy támogatni tudtuk a falu rendezvényeit az elmúlt évtizedekhez hasonlóan: a falunapot, a nyári gyermektábort, az idősek napját. Az adventi hangverseny egyesületünk szervezésében valósult meg.

50 éves jubileumát ünnepelte a Sitkei Citerazenekar, melynek méltó megkoronázása volt az ünnepi könyv elkészülése. A kiadási költségekhez egyesületünk is hozzájárult.

A katolikus templom padjainak fűtéssel történő felszerelését egyesületünk fizette. Készítettünk egy hirdetőtáblát a kápolna előtti pihenőpadok mellé, mely a faluról és a kápolnáról ad tájékoztatást.

A közgyűlés egyetértett az elnökségnek a kápolna felújítására vonatkozó javaslatával

A negyedévente megjelenő Sitkei Hírek továbbra is egyesületünk kiadványa. Támogatást biztosítunk a labdarúgó és teke szakosztályainknak. Sajnos a 30. évfordulóra tervezett könyv az elnökségtől független okok miatt nem jelent meg. Sajnálatos módon a könyv megbízott írója nem teljesítette a szerződésben vállalt kötelezettségét. Az egyesület anyagi helyzetéről Martonfalvi Miklós gazdasági vezető számolt be.

Az egyesületünk 2016. évi beszámolóját, az egyesület pénzügyi tevékenységét a közgyűlés elfogadta.

Kovács Ferenc

TARTALOM

- A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület közgyűlése 1. o.
- Önkormányzati hírek 2. o.
- Benkő Sándor fotói, rajzverseny és Ki mit tud? a sitkei művelődési házban 2. o.
- Zsuzsanna-vonal Háborús Emlékhely átadása és kiállítás megnyitása 3. o.
- Álomúton jártak 4. o.
- Álomút 4. o.
- Kedves és tisztelt sitkeiek! 5. o.
- A halhatatlanságról kicsit máshogyan... 6. o.
- Az én Édesanyám 7. o.
- Elballagtak 8. o.
- Indul a csapat... 9. o.
- Kedves Márta, Timi és Mariann! 9. o.
- Házi segítségnyújtás Sitkén 9. o.
- Az idén a fehérek voltak jobbak 10. o.
- Hasznos ismeretek a könyvtárból 10. o.
- 4 + 1 dolog, amit tudni kell az elektroszmogról 11. o.
- Segítő szemek 12. o.
- Informatikai ismereteket adó tanfolyam a könyvtárban 14. o.
- Sportversenyekben bővelkedett a tavasz 14. o.
- Szeniorok sakkoztak Sitkén 15. o.
- A vártnál gyengébben zárta a 2016/17-es bajnokságot a sitkei tekecsapat 16. o.

Önkormányzati hírek

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete 2017 februárjában megtartott közmeghallgatás és képviselő-testületi ülés után március és április hónapokban tartotta soron következő rendes üléseit. Az önkormányzat megalkotta a hivatali helyiségen, valamint a hivatali munkaidőn kívül történő házasságkötés engedélyezésének a szabályairól és díjairól szóló önkormányzati rendeletet, melyet leginkább a jogszabályi változások tettek szükségessé.

Módosításra került az Első lakáshoz jutók lakásszerzésének támogatásáról szóló önkormányzati rendelet, amellyel az önkormányzat ezentúl a kormányzati szándékkal összhangban tudja a gyermekvállalást és a gyermeknevelést támogatni, elismerve az élettársi kapcsolat jelentőségét. Az önkormányzat egyeztetéseket folytat az Evangélikus Egyházközséggel, valamint annak tagjaival az evangélikus temető önkormányzati tulajdonba vételéről. Módosításra került az önkormányzat 2017. évi költségvetési rendelete, valamint Sitke Község helyi építési

szabályzatáról és szabályozási tervéről szóló önkormányzati rendelete. Elfogadásra került a 2016. évi gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatainak ellátásáról szóló átfogó értékelés, a 2016. évi belső ellenőri tevékenységről szóló beszámoló. Az önkormányzat pályázatot nyújt be az önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztési támogatás igénylésére, melyben a Vadkert utca burkolat-felújítását jelölte meg pályázati célként. A lakossági gáz közmű hozzájárulás 2017. évre az előző évekhez hasonlóan lett megállapítva, így a csatlakozók részére lakóegységként a gázközmű-fejlesztési hozzájárulást 2017. május 1-től 2017. október 31-ig 155000 Ft-ban állapította meg, sitkei állandó lakhellyel rendelkezők részére pedig további 50000 Ft kedvezményt biztosít. Az önkormányzat hozzájárulást adott a nemzetgazdasági szempontból kiemelt üggyé nyilvánított „SITKE GPON optikai hálózat” kiépítéséhez.

dr. Lajosné Marsits Judit

Benkő Sándor fotói, rajzverseny és Ki mit tud? a sitkei művelődési házban

Benkő Sándor fotóiból nyílt időszaki kiállítás a sitkei művelődési házban. A kiállítást Morgós István polgármester ajánlotta a látogatók figyelmébe. A megnyitó után Benkő Sándortól a jelenlévők megtudhatták, hogyan került közel a fotózáshoz, miért éppen a kiállított képeket választotta. Benkő Sándor bevallása szerint a felkérés után, miszerint sitkei témájú képeiből szeretnének egy kiállítást a művelődési házban rendezni, először kicsit aggódott, hogy hogyan szed össze képeket a falu különböző eseményeiről. Aztán kiderült, hogy több kiállításra való képe van, így az okozott inkább nehézséget, hogy melyiket válassza a sok közül. A képek május közepéig voltak megtekinthetők a művelődési házban.

Benkő Sándor fotóit sokan megcsodálták a megnyitó után is

A gyerekek táncukkal igazi tavaszt varázsoltak a Ki mit tud?-on

A kiállítással egyidőben kerültek bemutatásra az Arany János születésének 200. évfordulója alkalmából meghirdetésre került gyermekrajzversenyre beérkezett alkotások is.

A délután Ki mit tud?-dal folytatódott, amelyre verssel, mesével, táncos produkcióval, citeraszóval, énekkel készültek a gyerekek. A színvonalas produkciók azt mutatták, hogy a gyerekek felkészülten érkeztek a bemutatóra, így mindenki – A Vas Megyei KSZR és az önkormányzat támogatásának köszönhetően – könyvjutalomban részesült. A műsor végén terített asztal várta a gyerekeket, ahol egy kis édesség mellett beszélhették meg a bemutató izgalmain.

Gróf Lászlóné

Zsuzsanna-vonal Háborús Emlékhely átadása és kiállítás megnyitása

2017. március 9-én (csütörtökön) került sor Sitke határában, a 834-es út mellett a második világháború végén nagy sietséggel a Rába folyó közelében épített védelmi vonal egy rekonstruált részének átadására.

A Visegrádi Szent György Lovagrend volt a kezdeményezője annak a munkának, melybe a GRÁDICS Egyesület és Sitke Község Önkormányzata is bekapcsolódott, s ezáltal a védelmi vonal egy részét az emlékezni akaróknak, érdeklődőknek bemutatható állapotba hozta.

Az emlékhelyen kétnyelvű információs tábla és a rekonstruált védelmi vonal egy részének átadására került sor.

Tóth Róbert történész-muzeológus történelmi háttérrel bemutatkozó előadását hallgathatták meg az érdeklődők a második világháború magyarországi védelmi rendszereiről, valamint a munkaszolgálatosok sorsának alakulásáról.

Rácz István százados, táborlelkész, Totha Péter Joel vezető tábori főrabbi és Morgós István Sitke község polgármestere az ünnepségen

Az előadás után Totha Péter Joel vezető tábori főrabbi emlékező beszédet és imát mondott az áldozatokért.

Beszédében kitért a zsidóság második világháború alatti szenvedéseire, a munkaszolgálatosok helytállására, az aljas módon legyilkoltakra.

Mint mondotta: „Akik nem tértek vissza, azok helyei örökre üresen maradtak a zsinagógák padjaiban, azok hiánya érezhető mind a mai napig a hitközségekben, családokban.”

„Lapátos századok” kötelességből, kényszerből lelkiismeretes munkát igyekeztek végezni!

Majd Rácz István százados, táborlelkész áldotta meg az emlékhelyet és mondott imát a hősökért, elesettekért, szenvedőkért.

Szép, napsütéses időben a megemlékezés Sitkén a művelődési házban folytatódott, ahol Ágh Péter, a térség országgyűlési képviselője mondott emlékező beszédet.

Beszédében a 72 évvel ezelőtti vészterhes napok eseményeiről tett említést. Két fontos idézet emelt ki képviselő úr. „A kő marad...” (Wass Albert): A nagy veszteségeket elszenvedő ország romokban hevert, úgy Budapest, miképpen Szombathely is. Hangsúlyozta: kisebb, ámbár nem elhanyagolható veszteség ez, mintsem a háború ártatlan áldozatainak mérhetetlen száma.

„Embernek maradni az embertelenségben.” (Ady Endre): Túlélni egyik napot a másik után, ahogy a katona, úgy a munkaszolgálatos is.

Beszéde végén képviselő úr a béke megőrzésének fontosságáról beszélt, hogy gyermekeinket fel tudjuk nevelni, és gyarapodjunk.

Ferge László őrnagy – a 11. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda irodavezetője – nyitotta meg a „Zordon fergetegek rejtik el a napot...” címet viselő háborús dokumentumokból és relikviákból álló időszaki kiállítást, majd Morgós István, Sitke község polgármesterének köszönő szavaival fejeződött be a délutáni program.

Mint az esemény szervezője itt is szeretnék köszönetet mondani az emlékhely létrehozásában nyújtott segítségéért: Bugán Józsefnek, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatójának,

Ágh Péter országgyűlési képviselő mondott megemlékező beszédet a művelődési házban

Monostori Miklósnak, a Sárosvári Erdészeti Igazgatóság igazgatójának, Márkus Sándornak, a Szombathelyi Zsidó Hitközség elnökének, valamint Czirók Ferencnek, Döme Lászlónak és Burka Zoltánnak, akik lelkes munkájukkal kialakították az emlékezés ezen színhelyét, Potor Krisztinának, aki az információs táblát tervezte, illetve az Ikervári Gyermekeház lakóinak, akik szintén tevékenyen segítettek az eseményt.

Fülöp András

1848/49 hőseire emlékeztünk

A március 15-i ünnepségre készülődő csapatunkat idén nagyon megtizedelte a betegség, de mi a maroknyi csapattal is kivonultunk az emlékparkba, hogy tiszteletünket lerójuk az 1848/49-es forradalom és szabadságharc hősei előtt. A Himnusz után Farkas Viktória szavalata következett, majd Kiss Miriam Kossuth-nótákat fuvalózott. A kopjafát Pataki Márta tagóvoda-vezető és Szakál Szilárd atya koszorúzta meg. A kis óvodásaink is énekeltek, majd nemzetiszínű szalagokat tűztek a kopjafához. Ünnepségünk a Szózáttal zárult.

Gróf Lászlóné

Álomúton jártak a Nyugdíjas Klub tagjai

A virágvasárnap előtti napsütéses tavaszi hétvégén érkeztem Sitkére. Nem oly régen az óvodások ismerkedtek az Álomút című verseskötettel, ezúttal a Nyugdíjas Klub tagjai lépték át az „aranykaput”.

Ebből már ki is derül, hogy az Álomút alkotásai gyermekekhez és felnőttekhez egyaránt szólnak. Az ifjabbak az álomvilághoz, az idősebbek a hétköznapiakhoz állnak közelebb. Ha együtt veszik kézbe a kötetet, nemcsak a mesebeli valóságot, de egymást is jobban megszerethetik.

Csider Sándor Álomút című könyvének dedikálása közben

Ünnepelőbe öltözve érkeztek a művelődési házba a klub tagjai. Örömmel üdvözölték egymást. Közös terítettek. Mindenki tett valamit az asztalra. Rövidesen üdítők, sütemények, csoki nyuszik és tojások, húsvéti szalvéták és frissen szedett zsenge fűcsomók sorakoztak az abroszon.

Azután „megszóltak” a versek. A sorok végén ékeskedő ragokat a klubtagok találhatták ki, néha zengett hangjuktól a helyiség.

Jó dolog, ha olyan valaki érkezik a közösségükbe, aki ráirányítja a figyelmet saját értékeikre. Rövidesen felfedezték, hogy minden mű nekik, az ő életükről szól.

Egy verssor például így hangzik: „Ahol vagyunk, ott jó lenni”. Akadnak a falu szülőttei között olyanok, akik máshol találták meg boldogulásukat. Sokan viszont itt álltak helyt. Itt váltották valóra a sorsból kapott tehetségüket, itt alapítottak

családot, szépítették a falut, az ország ezen utánózhatatlan szegletét.

„Minden napunk öröklét, / óvjad, őrizd füzérét. / Gyöngyöt gyűjtünk, csiszolunk, / velük együtt változunk”, mondhatnák valamennyien, hiszen amíg a nyugdíjas kort elérték, sokat változtak, bölcsültek. Tanultak a próbatételekből és sikereikből egyaránt. Minden olyan tetteikkel gazdagabbá váltak és gazdagítottak másokat, melyet jóindulattal, szeretetből végeztek.

Ezután is érdemes e fogadalommal indítaniuk napjaikat: „Akivel ma a sors összehoz, annak valami jót teszek!” Lehet az mosoly, érintés, jót kívánás, a másik sorsa iránti érdeklődés, minden, ami örömet szerez.

Az együtt töltött óra során a résztvevők titkokat fedeztek fel, így például a gyümölcsfáét: A föld a gyökérnek adja édes táplálékát. Önzetlen, nem kér érte cserébe semmit. Ugyanezt teszi a gyökér, a törzs, az ágak, a levelek, a virágok, végül a fa egésze hasonló módon kínálja gyümölcsseit a szüretelőknél. Az egymásra hangolódó adás és az elfogadás szépségét hirdeti a fa. A virágzó gyümölcsösbe az Isten is betér: „Feledi minden földi gondját, / letérdel a zümmögő kertben, / méhecske-repülőket röptet, / mosolyogva játszik az Isten”.

A klub tagjai ünnepi órát éltek meg a vasárnapi ünnepnapon. Ünnepet az ünnepben. Nemcsak asztalukat terítették meg, közkinccsé tették a versek által életre keltett érzéseiket, gondolataikat is. Életútjuk élményei, tapasztalatai, tudása egymás épülését szolgálta. Kiléptek egy időre a mindennapi életükből. A legszebb, a legtisztább értékeiket hozták magukkal s adták tovább.

Barátnak, közénk valónak éreztem magam. Ezúttal is bebizonyosodott, hogy e földi létben – „Külön úton indulunk, / mégis együtt utazunk.” – összetartozunk.

Az „álomút” a találkozás végeztével remélhetőleg nem fejeződik be, talán az eddiginél is szebben folytatódik. Így szól e tüneményrel kapcsolatos intelem: „Ha eltűnne / napfénytájbán, / gyönyörködj a / valóságban!”

Virágban pompázik a falu, gondosan műveltek a kertek. Sitkén aztán igazán van miben gyönyörködni. Az itt élők teremtik szépségét.

Csider Sándor

az Álomút című verseskötet szerzője

Álomút

Tudósításom címével két utóbbi foglalkozásunkra utalnék, de ennek előzménye a március 12-i összejövetelünk is, ahol Szelestey Attila tartott nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel előadást. Témái közt fontos helyet kapott a jáki apátsági templom több mint nyolc évszázados története, melynek a tatárjárás, majd a török idők a sötét időszakai. Mai formáját a templom 1896–1904 közt Schulek Frigyes építészeti tervei alapján folyt felújítás során nyerte el. A következő, április 9-i foglalkozásunk előadója Csider Sándor, a BDF nyugdíjas docense volt. A közelmúltban jelent meg Álomút címmel verseskötete. Mind a versek, mind az előadás a szeretetről, a megértésről, egymás megbecsüléséről, segítségéről szóltak.

Szó esett az április 11-i dátumról, mely a költészet napja hazánkban.

Előbbi foglalkozásainkon határoztuk el, hogy a jáki templomot jó lenne közvetlenül is látni, mégpedig úgy, hogy egy vasárnapi szentmisén vennénk részt. Ebben az elhatározásban fontos szerepet játszott az a tény, hogy márciusban Szelestey Attilával együtt érkezett dr. Rátkai László főpát úr és Hende István, a Jáki Általános Iskola tanára, megtisztelve találkozóunkat. A főpát úr szóba hozta, milyen remek kórusuk van. Erről aztán május 14-én vasárnap meg is győződhattunk. Azt hiszem, a jáki hívők szerencsésnek mondhatják magukat, csodálatos műemlék templomukban nagy élmény részt venni a

Álomút

szentmisén, a közvetlen hangú misézést a Szent Cecília Kórus tagjainak éneklése teszi csodás hangulatúvá. Kedves gesztus volt főapát úrtól, hogy prédikációja elején vendégként üdvözölt bennünket és mise után – a következő misézésére indulva – is volt néhány jó szava hozzánk. Ezután Hende István tanár úr a szépen felújított általános iskolába kísért bennünket, akit a rövid ismeretség alapján is úgy jellemezhetnénk, hogy jelenléte igen nagy értéke lehet Ják településnek. Bravúros digitális képi megoldásokkal dolgozta fel a templom építészettörténetét, amit levetített nekünk. Munkájához, lelkesedéséhez csak gratulálni tudunk. Megemlítette, hogy iskolájuk kisfilmmel pályázott és nyert értékes díjat a Harkányi fürdő legendája megfilmesítésével.

(A YouTube-on Mindörökké Harka címmel látható, megnéztem, rendező: Hende István.)

Jákról hazaérkezve a többség közös ebéden vett részt a Borostyánkert Vendéglőben.

Az Álomút című verseskötet megismerése után talán nem túlzás jelen tudósításban sem Álomútként jelölni a jáki kirán-

A Nyugdíjas Klub tagjai a jáki templom előtt

dulásunkat. Az itt leírt három foglalkozásunk sikeres volt, a részt vevő tagok pozitív élményekkel gazdagodtak, amelyhez Önkormányzatunk minden szükséges segítséget megadott.

Borbély László

Kedves és tisztelt sitkeiek!

Ez év március végén az a megtiszteltetés ért, hogy a helyi Nyugdíjas Klub meghívásának tehettem eleget. A jáki templomról szóló előadásomat vittem el, bemutatva az ősi szentély történetét a vetítógép segítségével. Nem azért emelem ki Morgós István urat, mert ő a polgármester, hanem azért, mert ő polgármesterként ahol csak tud, megjelenik és képviseli Sitkét! 2006-ban hívtam meg először Jákra, akkor még alpolgármesterként, s azóta többször is. Azon kevesek egyike, akik nem értik félre a régi Ják földi települések múltbeli összetartozásának felelevenítésére való törekvéseimet. A minimum 800 éves közös múltrol, mely összeköti Szelestét, Ölböt, Sitkét, Nicket, Vasegerszeget, Jákot, Jákfát, Uraiújfalut és még jó néhány települést, amelyeket annak idején a Ják nemzetség birtokolt, s jó részét alapította is. Ez nem érdem, csak tény és összekötő kapocs. Ezért én mindig szívesen megyek Sitkére. Tervezem, hogy több településhez hasonlóan itt is ültetek 'Szelestei' ezüst hársfákat.

Kicsit korábban érkeztem a megbeszélt időpontra (nem szeretek késni), így lehetőségem adódott egy finom ebéd elfogyasztására a Kastélyfogadóban. Egy ilyen típusú embernek, mint én, nem lehet kellemesebb helyen étkezni. Az ajtón belépve azonnal háromszáz évet repülünk vissza az időben és csak a fantázia szab határt gondolatainknak a finom és ízletes fogások között a régi időkön elmerengve. A fiatal pincérfiú pedig hozza az igazi vidéki vendéglátás hangulatát. Utólag is köszönöm!

Tele hassal és kellően a régi időkre hangolva érkeztem meg a faluházba, ahol természetesen a polgármester úr fogadott és már előkészítve várt minden. Két jáki barátom is érkezett, dr. Rátkai László plébános úr és Hende István tanár úr. Sikeres előadásom után a tisztelendő úr szokásos közvetlenségével és humorával meghódította a sitkei nyugdíjasokat is. Remé-

Szelestey Attila (jobbról a második) a Nyugdíjas Klub tagjaival

lem, tudtam érdekeset mondani a 800 éves jáki templomról és minél többen ellátogatnak a majd ezer esztendővel ezelőtt élő vasi emberek e máig tartó nagyszerű alkotásához. Én most jutottam először el a sitkei nagytemplomba és egyik ámulatból a másikba estem. Végigfutott rajtam a gondolat, hogy mennyi és mennyi rejtett kincs van e kis hazában, amiről nem tudunk. Sajnos tapasztalataim szerint sokkal többen ismerik a horvát tengerpartot, az olasz városokat, az osztrák síparadicsomokat, mint kies hazánk lankáit és emberi alkotásait. Egy dolgot tehetünk, próbáljuk értékeinkre felhívni a figyelmet és nem csak a külföldi vendégeinknek, hanem még inkább az itthoniaknak.

Én nagyon jól éreztem magam Sitkén, finomak voltak a kedves klubtagok által felkínált sütemények és úgy jöttem el Sitkéről, hogy egy újabb falu, ahová hazajárok!

Köszönök szépen mindent!

Szelestey Attila

A halhatatlanságról kicsit máshogyan...

Tudom, hogy a szentmise sokszor egyszerűnek tűnik és néha még unalmas is lehet. Bár papként sokszor álltam testi-lelki fájdalommal az oltárnál, de mégsem mondhatom el, hogy egyszer is unalmas lett volna a szentmise. A kenyeret és a bort is lehet mindennap fogyasztani, mégis megunhatatlanok. Vidéken, sok falu mellett nehéz mindenhol, mindent szépen megünnepelni a szentmisében, de azért itt-ott vannak ünnepélyesebb pillanatai a keresztény életünknek. A szent háromnap ebben a csúcspontban, a keresztény életünk legünnepélyesebb pillanatai egész évben. Nem akarok annyi hittanos dolgot most itt leírni, csak pár, keresztény „életre való” gondolatot.

A nagypénteki keresztút községünkben a kápolnánál van megtartva

Nagycsütörtök: Ez érdekes, mert délelőtt van egy „láthatatlanabb” rész, a munkanap miatt. Ilyenkor a székesegyházakban a püspökatyával az egyházmegye papja együtt miséznek. Ez az ún. „krizmaszentelési mise”. Ahol minden évben új szent olajokat szentelnek meg. A keresztelendő olaját, a betegek olaját és a szent krizmát (a szentelő olaj), amelyeket a szentségek kiszolgáltatásakor használunk. Továbbá a papság ebben a szentmisében újíttja meg a szenteléskor tett ígéreteit.

Otthon a plébánián a betegek olajának a használata lenne a legfontosabb **a betegek szentségében. Sajnos még ma is él „az utolsó kenet” félelme a hívekben.** Ez nemcsak az utolsó pillanatokra van, mert azt úgysem lehet „kicentizni”. A pap nem dögkeselyű, így nem a hullára utazik. Hanem a gyógyuláért és a lelki békéért. Ha az orvos úgy látja, akkor lehet szólni a papnak, hogy ne a vigasztaló szentségek nélkül – félelemben, bűnökben – kelljen átlépni szerettünknek az örökkévalóságba. Kell róla beszélni, megkérdezni és megnyugtatni. Valóban vigasztaló, amikor a család a pappal együtt imádkozik a betegágy körül. De komolyabb műtét előtt is igényelhető. Meg minden évben az idős, beteg testvérek nyilvánosan is felvehetik szentmise keretében. Tehát véletlenül sem jelenti azt, hogy az illető már távozhat az élők sorából.

Ennek a napnak a láthatóbb része az esti szentmise: **az utolsó vacsora emlékmiséje.** A zsidó húsvéti vacsorába ágyazta be és emelte ki belőle az Úr Jézus a keresztények szentmiséjét, amikor a kenyeret és a bort – Testvére és Vérévé téve – lelki táplálékkul hagyta számunkra. Azóta is a felszentelt pap „beleimádkozza” Jézus szavaival az Ő szentséges jelenlétét: az oltárra és a borba az oltáron. Az utolsó vacsora volt az első

szentmise: „az Úr legyen veletek”, az első szentáldozás: „Vegyétek és egyétek”, és az első papszentelés: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”. Na meg az Oltáriszentség születésnapja egyben, amit nemcsak nézegetni kell a szentmisében, hanem minél gyakrabban érintkezni kellene vele a szentáldozásban. Ennek a szentmisének érdekes részlete: a lábmosás szertartása. Városon könnyebb megvalósítani. Amikor a pap kötényt köt és letérdelve megmossa 12 férfi lábát. Kifejezésre juttatva, hogy a papság az szolgálat és nem uralkodás. A szeretet jele – az evangélium szerint. Ennek a szentmisének a végén pedig az oltárfosztás van.

Nagypéntek: Ettől az évtől munkaszüneti nap, így van már lehetőség **az Úr szenvedésének megünnepelésére.** Ki akar szenvedést ünnepelni? Senki. De nem is azt ünnepeljük, hanem Istenünk hozzáállását az életünk legkínosabb testi-lelki részleteihez. Nem mondta, hogy semmi közöm hozzá, vagy, hogy nem érdekel. Hanem felvállalta, átélte és megszentelte a keresztet. Be merte „koszolni” magát a saját vérével értünk – szeretetből. Megmutatta, hogy mindig lesz olyan dolog az életünkben, ami elől nem futhatunk el, de nem kell, hogy egyedül küzdjük végig. Ez a mi Istenünk! Benne van az anyai szeretet és erről az oldalról érthető meg a legkönnyebben. A bűnbeesés óta nincs lehetőség nagyon a szenvedés elkerülésére: „Fájdalmak közepette szülsz gyermekeidet.” (Ter 3,16) Mégis az utolsó vacsorán elhangzott vigasztalásul: „Az asszony is, amikor szül, szomorkodik, mert eljött az órája, de amikor megszülte gyermekét, már nem emlékezik gyötrelmeire, mert örül, hogy ember született a világra.” (Jn 16,21) A szenvedés elviselésének másokért van értelme mindig. Ha a keresztény ember nem tud ebben az állapotban imádkozni, akkor a szenvedést is fel lehet ajánlani imádságban ugyanúgy másokért.

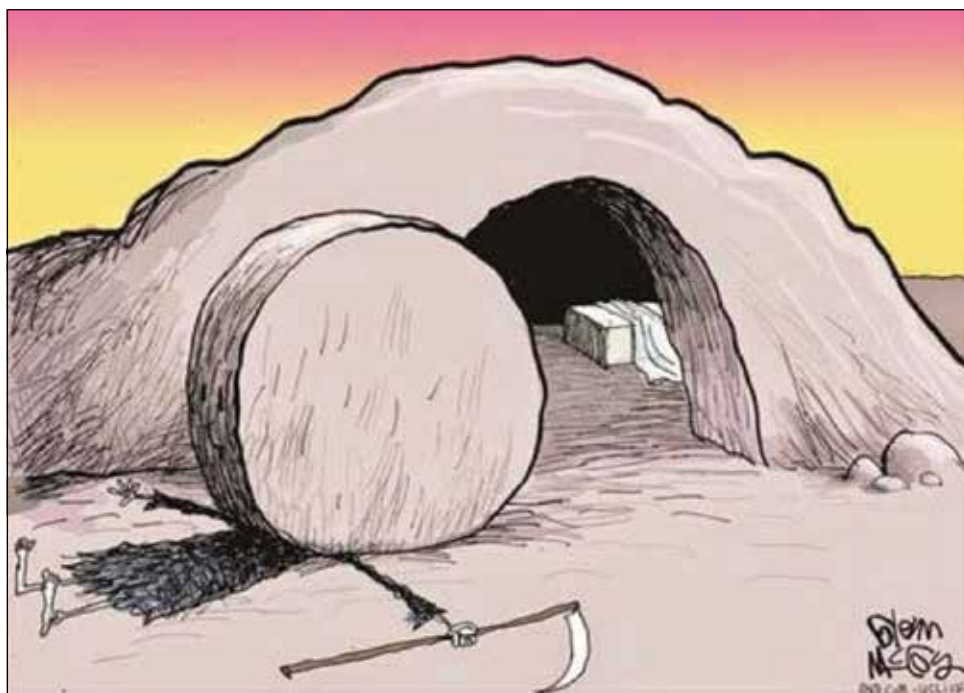
Ezen a napon van szertartás a templomban a keresztút át-imádkozása mellett. De ezen a napon nincsen szentmise! Régen csonkamisének mondták, de semmilyen szentmise sincs, hiszen nincs átváltoztatás ilyenkor a liturgiában. De a lelki táplálék ugyanaz benne. Az első rész Isten ígéjének a meghallgatása, amiben a passió is elhangzik. A második – összekötő rész – a keresztthódolat. Mégis csak a kereszt lett a mennyország ajtajának kulcsa, amit megváltásnak nevezünk. A harmadik rész pedig a szentáldozáshoz járulás lehetősége. A szentséget ilyenkor melléköltáron őrizzük.

Nagyszombat: Az Úr sírban nyugvásának a napja. Amikor délelőtt a szépen feldíszített, és nemhiába feldíszített Szent sírnál imádkozunk. „Alászállt a poklokra.” Nem arról szól, hogy Jézus a pokolba ment, hanem mivel még a mennyország zárva volt, ezért az alvilágból fel kellett vinnie az égbe az addig ott várakozó lelkeket. Isten, amikor pihenni látszik, Ő akkor sem pihen. Mi a Szent Sírnál imádkoztunk a haldoklókért és a tisztítótűzben szenvedő lelkekért, hogy mielőbb az égbe juthassanak.

Este pedig – sötétedés után – kezdetét veheti a húsvéti vigília. Ami elég komoly szervezést igényel és a pap bácsi is örül, ha sok segítséget kap benne, hisz akkor minél többen magukénak érezhetik az ünnepet. A feltámadási körmenet is hozzátartozik, meg az ételszentelés is, de a lényeg benne a szentmise. Sok minden elhangzik legnagyobb ünnepünkön, mégis a legszebb mondat benne a húsvéti örömeinek követ-

A halhatatlanságról kicsit máshogyan...

kező sora: „Ő szerencsés vétek, hogy ilyen hatalmas és fölséges Megváltót kívánt és érdemelt.” Istent két dologgal tudjuk megajándékozni – érdekes módon. Az egyik a bűneink... de nem az az, hogy elkövetjük őket, hanem amikor szentgyónásban megadjuk a lehetőséget Istennek, hogy megszabadítson azoktól, így nem kell együtt élnünk velük és negatív következményeikkel. A másik pedig az időnk... mivel odaát az örökkévalóságban nincs idő, így az Istennel való barátságunkra fordított idő Neki ajándék marad, nekünk pedig lehetőség, hogy minél jobban megértsük a feltámadás sötétségéből felemelő erejét: hogy az életünk nem egy tragédia, vagy katasztrófa, meg problémák sorozata és annak megoldása, hanem Isten ajándéka a világ számára. Ezt kell megértenünk, amikor reggelente a tükörbe nézünk. A keresztény élet meg arról szól, hogy ez az ajándék ne csak még jobb, szebb, hanem még szentebb legyen.

Valahogyan ezt ünnepeljük a szent háromnapon és valahogy ezt próbáltam itt egyszerűen leírni. Remélem sikerült.

Szakál Szilárd atya, Sitke, 2017. 05.

Az én Édesanyám

Édesanyán 29 éves volt, amikor én megszülettem nővérem után. Később még egy leánytestvérem is született. Ma még mindhárman élünk.

Akkortájt döntően az édesanyák feladata volt a gyermeknevelés. Ő volt velünk sokkal többet otthon, a mezőgazdasági munkák is őrá vártak, ezeket a munkákat ő irányította (kapálás, gyomlálás, krumpliszedés, kukoricatörés, szénagyűjtés). Az otthoni munkára a lányokat is ő vezette be, tanította meg. Akkoriban az asszonyok a faluból is ritkán mozdultak ki, az ún. társadalmi munkákba nem vettek részt.

Történt pedig, késő őszt volt, kukoricát törtünk, egymás mellett haladtunk a sorokban. Egyszer csak megállított édesanyám, és azt kérdezte: Hogy kell viselkedni a gimis szülőértekezleten? A kérdés olyan váratlan volt, hogy hirtelen fel sem fogtam, talán egyszerre nem is válaszoltam. Negyedikes gimis voltam, szalagavatóra készültünk. A kérdés arra vonatkozott, hogy mi bejelenténivaló lesz ott, s arra neki ott mit kell válaszolni, egyáltalán kell-e? Ő, aki ilyen megmozduláson még soha nem vett részt (Sitkén sem), megijedt a feladattól. Szerénysége maximális volt, de értem vállalta a kihívást. Látni lehetett rajta, hogy az ismeretlen feladat nehezebbnek tűnik számára, mint a többnapos kukoricatörés. Kis idő múlva elmondtam neki, hogy ott semmi teendője nem lesz, csak jegyzetelnie kell. Ő, aki egész évben csak akkor vett tollat a kezébe, ha levelet vagy képeslapot írt a rokonoknak, el sem tudta képzelni, hogy mi lesz ez az adminisztratív tevékenység. Félt a feladattól, a városi osztálytársak szüleinek vizslató tekintetétől. Még hosszan be-

széltünk róla, de nem hiszem, hogy sikerült megnyugtatom. Ezután már egy szó sem esett köztünk, csak halálos csendben teltek a kosarak, fogytak a sorok. A szülői értekezletre elment és a bálba is Édesapámmal együtt. Igaz éjjel haza gyalog jöttek, mert az állatokat meg kellett etetni. Nem jegyzetelt, de minden fontosat megjegyzett. Én még akkor, bohó fiatalként fel sem fogtam, hogy milyen nehéz feladat lehetett. Később az életben én is átéltem ilyen nehéz küldetéseket. A mai falusi édesanyáknak szerencsére nem kell átélni ezt az érzést, melyet akkor a szintbeli különbség láttatott. Ezért félt Ő is.

Most e szép ünnepen – Anyák napján – szeretnék köszönetet mondani Neki, bár Ő már nem hallja. Sajnos.

Bp., 2017. 04. 27.

Lábos József

Édesanyáknak

Nagyon sok szép változatban köszönhetünk Téged,
Ezer apró figyelmesség szóljon mindig Néked.
Megpróbáljuk viszonzni szereteted árját,
Nem feledjük, megőrizzük csókod forrását.
Az aggódó tekinteted vésődött agyunkba,
Szívrepeső boldogsággal várunk hajlékunkba.
Nem csak e nap, de az éltünk legyen méltó hála,
Simuljon ki, tűnjön végleg arcod ráncossága.
Fáradt kezéd ne a gondtól remegjen miattunk,
Tárjad szét nagy ölelésre, mit gyermekeid adtunk.

Elballagtak

Sokat gondolkodtam, mit is írhatnék Nektek. Az idézeteket keresgélve a következőt találtam, ami úgy gondolom, illik ehhez az alkalomhoz:

„Van egy általános igazság, amivel mindannyiunknak szembe kell néznie, akár akarjuk, akár nem. Egyszer minden véget ér. Akármennyire is vártam ezt a napot, sosem kedveltem, ha valami véget ért. A nyár utolsó napja, egy nagyszerű

könyv utolsó fejezete, a búcsú egy közeli barátától. De a befejezés elkerülhetetlen. A levelek lehullnak, becsukod a könyvet, elbúcsúzol. Számunkra ez is egy ilyen nap. Ma búcsút intünk mindennek, ami ismerős volt, mindennek, ami kényelmes volt. Tovább lépünk. De attól, hogy elmegyünk – és ez fáj – lesznek emberek, akik részesei maradnak az életünknek, akármilyen is történjen. Ők a mi biztos tala-

junk, a sarkcsillagaink, és az apró tiszta hangok a szívünkben, amelyek velünk lesznek, örökre.”

Sok sikert kívánok az érettségihez és az előttetek álló évekhez. Kívánom, hogy céljaitokat meg tudjátok valósítani és a szíveteknek legkedvesebb helyen folytassátok tanulmányaitokat.

Vass Bernadett

Györgyi Zsófia

Kelemen Dániel

Kovács Hajnalka

Linka László

Nunkovics Alexander

Péntes Kitti

Poós Milán

Szalai Balázs

Szladovics Vanessza

Indul a csapat...

Hat gyermek kezdi meg iskolai tanulmányait ősssel, hatan repülnek ki az óvodai biztonságos fészkekből: Lőrincz Dániel, Németh Réka, Pup Leila, Horváth Maxim, Péncz Máté és Pécz Dorka.

Iskolába léptek, az életetekben fontos helyet foglal el majd a tanulás, a teljesítés, de ne feledjétek, hogy ez csak egy része annak, akik vagytok. A kedvesség, a nyitottság, a barátkozás, a vidámság, a segítőkészség, az alkotóképesség, az egyediség legalább olyan lényeges a felnőtté válás útján.

Hagyjatok a lelketekben egy sarkot a játéknak, mert az marad boldog ember, aki minden életkorban és helyzetben képes játszani!

Örültünk, hogy veletek lehettünk néhány évet, szeretettel fogunk emlegetni benneteket.

Pataki Márta

A búcsúzó óvodások: Pup Leila, Lőrincz Dániel, Németh Réka, Horváth Maxim, Pécz Dorka, Péncz Máté

Kedves Márta, Timi és Mariann!

A mai nap lehetőséget ad arra, hogy végre kifejezhessük hálánkat azért, amit évek óta tesztek, hogy megköszönjük mindazt, amire a hétköznapi rohanásában sajnos nem jut idő. Túlzás nélkül állíthatom, hogy nagyon szerencsések vagyunk veletek. Szerető, óvó pedagógusok vagytok, akik sokat mosolyognak és akik tényleg odafigyelnek a rájuk bízott gyerekekre.

Köszönjük, hogy nem erőltettetek semmit, hagyátok, hogy a kíváncsiság vonzza a gyerekeket az egyes tevékenységekhez. Nincsenek túlzó elvárásaitok, messzemenőig pártoljátok az egyéniségeket, megtapasztaltuk, hogy mennyire fontos nektek az énkép és megpróbáltatok magabiztos és önálló gyerekeket nevelni.

Köszönjük a sok szabad alkotási lehetőséget. A rengeteg verset, mondókát és dalt, amit tanítottatok gyermekeinknek és a megszámlálhatatlan mesét, amit olvastatok és ezáltal olyan hangutánzó kihívás elé állítottatok minket otthon, melynek valószínűleg soha nem fogunk tudni megfelelni.

Köszönjük a rengeteg élményt, a sétákat és a kirándulásokat, hogy egy személyben voltatok biológusok, társadalomismeret,

tánc, matematika, magyar, ének, rajz, testnevelés tanárok. Logopédusok. Történészek. Pécek és cukrászok. Kézművesek. Katonák és királylányok.

Köszönjük a reggeli mosolyokat, amivel szinte minden nap találkozhattunk, amikor gyermekeink átlépték az óvoda küszöbét. Ez elég bizonyíték volt számunkra, hogy gyermekeink örömmel járnak ide és biztonságban érzik magukat a kezeik között. Köszönjük az elfogadást, a megértést és lelkesítést, a jókedvet, az önzetlenséget.

Egy kínai közmondás szerint: „Egy gyermek élete olyan, mint egy papírlap, melyen minden arra járó nyomot hagy.” Reméljük, hogy a ti nyomaitok elég mélyre vésődtek bennük, hisz olyan értékeket képviseltek, mely méltó társuk lesz az iskolában és a további életükben is.

Köszönjük a szeretetet!

(A nagycsoportosok nevében búcsúzott az óvó néniktől Pupné Piriti Mónika, a szöveget írta Horváthné Kiss Zsófia)

Házi segítségnyújtás Sitkén

A Sárvári Gondozási és Gyermekjóléti Központ szervezeti keretei között Sitke községben is biztosított a házi segítségnyújtás.

Ez a gondozási forma elsősorban otthonukat elhagyni nem tudó idős embereknek nyújt ellátást a saját otthonukban. Amit ez a gondozási forma tud adni.

Étkeztetés: étel házhozszállítása, segítségnyújtás az étkezésben.

Az idős ember közvetlen életterének rendben tartása: lakószoba, konyha, mellékhelyiség takarítása.

Gyógyszeríratás, gyógyszerkiváltás, bevásárlás, ügyintézés, csekk- és levélfeladás.

Ágyban való ellátás. Betegség esetén segítségnyújtás.

Vészhelyzet esetén orvosi segítség kérése.

Az elmagányosodás megelőzésében segítő beszélgetés, meghallgatás biztosítása.

Az ellátást minden sitkei lakos igényelheti, akár a Sárvári Gondozási és Gyermekjóléti Központ intézményvezetőjénél:

Hámoriné Németh Edit intézményvezetőnél

9600 Sárvár, Nádasdy u. 26.

Tel.: 06-95/320-149

vagy közvetlenül a sitkei gondozónőknél:

Lakatosné Fider Éva

Péntekné Vass Henrietta

Tel.: 06-30/231-61-39

Imréné Péntek Zsanett

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Hámoriné Németh Edit
intézményvezető

Az idén a fehérek voltak jobbak

Borverseny ötödször az önkormányzat és a citerazenekar közös szervezésében

A tavalyi év bizony nem kedvezett a szőlősgazdáknak, kinek a fagy, kinek a szárazság, kinek a kártevők okoztak a szőlőjében kisebb-nagyobb károkat. Polgármester úr, a képviselők, a citerazenekar tagjai ettől függetlenül bizakodva álltak neki a borverseny szervezésének, melyet április 30-án tartottak meg a művelődési házban. Már kora délután kiderült, hogy az aggodalom felesleges volt, szép számmal gyűltek a borok. Mire a verseny elkezdődött, 25 bor várakozott egyforma üvegekben arra, hogy a zsűri véleményt nyilvánítsa róluk és pontozza őket. A zsűriben hatan foglaltak helyet: Fazekas András borász, a Vino-Trans Kft. tulajdonosa; Papp Zoltán borász; Horváth Zoltán, Doba polgármestere; Marton László, Somlósárhely polgármestere, Kovács Ferenc nyugalmazott konzul és Germán Ervin vendéglőtulajdonos. Nehéz dolguk volt, hisz 25 bort kellett értékelniük. Persze a borosgazdák is megkóstolták a mintákat, így egyszerre saját maguk is megtapasztalhatták a zsűri által elmondottakat. A zsűri szerint egyre jobb borokat bírálhatnak Sitkén, bár az idén a vörös borok egy kicsit gyengébb minőségűek voltak, mint az elmúlt években. A 25 borból 7 arany, 9 ezüst, 8 bronz minősítés született, s csak egyetlen bor kapott oklevél minősítést. A falu bora címet 2017-ben Kondics József nyerte el herceg-hegyi fehér cuvée borával. Amíg az

oklevelek elkészültek, felállításra került a falu májusfája, majd a citerazenekar műsora és az eredményhirdetés után finom falatokkal vendégelték meg a szervezők a borverseny résztvevőit.

Eredmények			
Kondics József	cuvée	19,33	arany
Gróf László	fehér vegyes	19,17	arany
Gróf Gusztáv	fehér vegyes	18,93	arany
Jenei András	olaszrizling	18,92	arany
Teplánszki Tamás	irsa olivér	18,84	arany
Fülöp Nándor	olaszrizling	18,83	arany
Gaál József	cabernet sauvignon	18,59	arany
Lőrincz István	vörös vegyes	18,29	ezüst
Györgyi János	zweigelt - merlot	18,25	ezüst
Lőrincz István	fehér vegyes	18,00	ezüst
Györgyi János	szürkebarát	18,00	ezüst
Pethő László Elek	olaszrizling	17,85	ezüst
Dr. Mesterházi András	fehér vegyes	17,83	ezüst
Ihász Balázs	olaszrizling	17,67	ezüst
Pénzes László	fehér vegyes	17,58	ezüst
Teplánszki Tamás	cabernet sauvignon	17,50	ezüst
Dr. Mesterházi András	vörös vegyes	17,42	bronz
Poós Gusztáv	zweigelt	16,92	bronz
Gróf Gusztáv	vörös vegyes	16,75	bronz
Martonfalvi Miklós	fehér vegyes	16,67	bronz
Martonfalvi Miklós	fehér vegyes	16,58	bronz
Gaál József	fehér vegyes	16,58	bronz
Kéthelyi Károly	vörös vegyes	16,50	bronz
Gaál József	kékfrankos	16,50	bronz
Nagy Tibor	fehér vegyes	13,33	oklevél

Kondics József átveszi a falu bora címért járó oklevelet és kupát Marton László zsűritagától

Hasznos ismeretek a könyvtárból

A mai világban az internet, az okostelefonok és a számítógépek szerepe megnövekedett. Interneten keresztül intézzük ügyeinket, telefonnal fényképezzük a fontos eseményeinket, számítógépen tároljuk adatainkat.

Vajon biztonságos az, amit használunk?

Biztonságban vannak az adataink?

Hogy mentjük le minden fontos adatunkat?

A pénzünk és értékeink biztonságban vannak?

Mi az a zsarolóvírus, hogy védekezzünk a kártékony programok ellen?

Ezekre és még sok más kérdésre is választ kaptak azok, akik eljöttek a könyvtárba, hogy meghallgassák Nagy Tamás informatikus előadását.

Gróf Lászlóné

Reméljük, sok hasznos információt adott át Nagy Tamás az előadás hallgatóságának

4 + 1 dolog, amit tudni kell az elektroszmogról

1. Mi az az elektroszmog?

Környezetünkben számtalan féle sugárzás ér bennünket. A Föld mágneses tere, a villámok által keltett hullámok és a világúrból érkező elektromágneses sugárzás természetes eredetűek, míg például a rádió- és TV-műsorszórás, valamint a mobiltelefonok jelei, az elektromos gépek, a mikrohullámú sütők által okozott terek és az elektromos gépek és motorok által keltett hullámok emberi tevékenység eredményei. Ez utóbbi sugárzást köznapin néven elektroszmognak nevezzük. Felmerülhet a kérdés, hogy a lakóházak környezetében magasodó mobiltelefon bázisállomás-antennák hogyan hatnak az ott lakók egészségére. Aggodalomra nincs ok, mivel neves tudományos kutatóintézetek több évtizedes vizsgálatai támasztják alá, hogy az egészségügyi határértéken belüli sugárzás nem károsítja szervezetünket.

2. Ki és hogyan méri az elektroszmog mértékét, és mit tesznek a hivatalos szervek?

A mobil-bázisállomások, illetve rádióállomások telepítését több szakhatóság is felügyeli, ilyen a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH), illetve az Országos Közegészségügyi Központ Országos Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutató Igazgatósága (OKK-OSSKI).

Az NMHH mérőszolgálati monitoring szolgálatot tart fenn, és megfigyeli a rádióberendezések és a rádióállomások által keltett télerősségeket is. 2017. január 5. óta az eddigi információs jellegű méréseken túl az NMHH jogszabályi felhatalmazást kapott az egészségügyi határérték hivatalos ellenőrzésére az illetékes kormányhivattal együttműködve. Ugyanis hivatalos eljárást az illetékes megyei vagy fővárosi kormányhivatal (Népegészségügyi Főosztály) folytathat le elektroszmoggal kapcsolatos ügyben (a 63/2004. (VII.26.) ESzCsM rendelet 4.§-a szerint).

Nagyobb teljesítményű bázisállomások esetében már akkreditált laboratórium, vagy OSSKI szakhatósági vizsgálat szükséges az üzembe helyezéshez is, ha azt lakóházon, illetve gyermekintézmény vagy kórház közelében szeretnék telepíteni.

A mérésre akkreditált szervezeteket a Nemzeti Akkreditáló Hatóság minősítése alapján nevezik ki, komoly követelményeknek kell megfelelni: az NMHH és az OKK-OSSKI mellett jelenleg csak két piaci vállalkozás rendelkezik még engedéllyel erre a méréstípusra.

Ugyanakkor vannak egyéb piaci szereplők, akik megnevezésük szerint elektroszmogmérést végeznek, tucatjával lehet találni ilyen vállalkozásokat az interneten. Ezek a szervezetek nem rendelkeznek mérési megbízhatóságukat igazoló hivatalos felügyelettel és általában a hivatalos határértéknél nagyságrendileg alacsonyabb referenciához viszonyítják mérési eredményeiket. Emiatt sokszor fizikai szempontból kétes, céljával épp ellentétes eredményű védelmet javasolnak.

3. Mi az egészségügyi határérték, és gyakran fordul elő, hogy határérték feletti adatokat mérnek?

Jelenleg csak üzemi területeken (pl. társasház tetején a bázisállomás közvetlen közelében) valószínűsíthető határérték-túl-

lépés. Az NMHH még nem találkozott olyan esettel, amikor lakossági területeken a sugárzás átlépte volna az Európai Unió által meghatározott határértékeket, ami 28 V/m a központi Európai Unió szabályozásai szerint.

4. Mit tehet Ön az elektroszmog ellen?

Összeszedtünk néhány jó tanácsot, amelyek segítségével még ezt az értéket is csökkenteni tudjuk:

- az elektromos berendezéseket (például a wi-fi routert) úgy helyezzük el, hogy ne legyen a közvetlen közelében huzamosabb ideig senki;
- amikor nem használjuk, áramtalanítsuk az elektromos berendezéseket, pl. a wi-fi routert vagy a számítógépet;
- mobiltelefonálás közben használjunk kihangosítót, headsetet;
- a mikrohullámú sütő működése közben közvetlen közelében ne tartózkodjunk, ha nem zár megfelelően vagy sérült, ne használjuk.

+1. Hogyan segít az NMHH?

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Mérőprogram az egészséges lakókörnyezetért elnevezésű projektjében hiteles és ingyenes mérési adatokat szolgáltat a társasházakat érő elektroszmog-szennyezettség (rádiófrekvenciás elektromágneses sugárzás) mértékéről.

A hatóság ingyenesen telepít elektroszmog mérésre alkalmas eszközt a résztvevők házába, amely kiértékeli az ott érzékelhető sugárzást. A műszer teljesen önállóan működik, áramellátást nem igényel és egy megfigyelőközponttal áll kapcsolatban, ahová a mérési adatokat továbbítja. A berendezés a ház egy lakásában, egy erkélyen vagy a tetőn is elhelyezhető. Körülbelül egy hétig végzünk folyamatos megfigyelést a kihe-lyezett mérőműszer segítségével.

Elektronikus űrlap: helyszínjavaslat mérőműszeres elektroszmog-vizsgálatra

Minden javaslatot alaposan értékelünk, ezért az űrlap elküldése után akár egy-két hónap is eltelhet, mire felvesszük önnel a kapcsolatot. Ugyanakkor az is előfordulhat, hogy a helyszínajánlás ellenére mégsem jelentkezünk, hiszen az NMHH-nak az elektroszmog-mérések helyszíneinek kiválasztásánál a saját mérési kapacitásai mellett egyéb műszaki-mérési szempontokat is figyelembe kell vennie.

További információ és elérhetőség:

www.nmhh.hu/elektroszmog
illetve elektroszmog@nmhh.hu

Forrás:
Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

Segítő szemek

Interjú Bösze Györggyel

Látássérült emberként lehetséges teljes életet élni? Egy olyan embert ismerhetünk meg közelebbről, aki nehézségei ellenére az élet számos területén helyt áll: munkája mellett a Vakok és Gyengénlátók Vas Megyei Egyesületének elnökeként a látássérültek boldogulásáért küzd, szabadidejében szívesen barkácsol, szerel, vagy éppen saját tervezésű tandem kerékpárt készít, és mindeközben ott segít, ahol tud.

Bösze Györggyel beszélgettem akadályokról, lehetőségekről, feladatokról és példaképekről.

– Sokan ismernek téged a faluban, és talán azt is mindenki tudja, hogy látássérült vagy. Beavatnál minket a részletekbe, és elmesélnéd, hogy ez milyen hatással volt az életedre?

– Gyermekkoromtól kezdve látássérült vagyok, ami már iskolásként is gondot okozott. Hetedikes voltam, amikor már papír is kellett róla. Látótérszűkületem van – a látószög 180 fok, és én kb. 10 foknyit látok –, amit látóideg-sorvadás okoz, és jár hozzá még egy kis farkasvaktság is, amitől sötétben semmit sem látok. Ezenfelül, ha bemegyek egy épületbe, percek kellenek hozzá, mire látni kezdek az idegen környezetben. Ciklikusan romlik a látásom, egy darabig elvegetálok vele, majd valami alkalomból, esetleg egy nagyobb megrázkódtatás után veszem észre, hogy ami addig kis problémával ment, az onnétől már gondot okoz. Ez már az iskolában is akadályoztatott, például földrajz órán. Innentől kezdve nekem sokkal többet kellett tanulnom, hisz én nem tehettem meg, hogy leolvasom a térképről a tudnivalókat. Aztán jött a továbbtanulás, amit szintén meghatározott. Asztalos szerettem volna lenni, mert nagyon szerettem a famunkákat, most is sokat barkácsolok, amit lehet, megcsinállok. De nem választhattam ezt a szakmát, mert sokkal jobban romlott volna a látásom a portól. Utána azt gondoltam, állattenyésztő leszek, de az szintén porral, valamint ammóniával jár. Ez megint két olyan összetevő, ami sokkal inkább rontja a látást. Végül így jutottam arra, hogy kereskedő leszek, mert szeretek az emberekkel foglalkozni, és a műszaki dolgokat is szeretem. Az élet azonban itt is közbeszólt, hiszen nem emelhetek nagyot. Akkoriban nem ilyen könnyű lapos TV-k voltak, mint mostanság, így innentől a műszaki irány is felejtős volt. Így lehettem tehát ruházati eladó, volt 26 lány osztálytársam és én voltam egyedül fiú.

– Sok munkahelyed volt, kalandos utat jártál be. Hogy élted meg ezt a folyamatot? Nehéz volt feldolgoznod, hogy folyamatosan romlik a látásod?

– Úgy élem meg ezt a sok munkahelyváltást, hogy szerencsére mindenhol ragadt rám kívül valami, dolgoztam például vasműszakiban, gazdaboltban, élelmiszerboltban is, és végül eljutottam a Ságába, ahol 12 évet töltöttem el. Ez idő alatt jött azonban megint egy nagyobb romlás a látásomban, kisebb üzemi balesetek is történtek. Amikor elmentem az orvoshoz és mondtam neki, hogy nekem egy papír kellene arról, hogy a jelenlegi munkámat el tudom végezni, megvizsgált és megkérdezte: „Miért, maga még tud dolgozni?” Ez 32 évesen eléggé sokkoló volt.

Kaptam egy beutalót, el kellett mennem a kórházba a rok-

kantosítás végett. Négy nap vizsgálat, kezelés következett. Emlékszem, hétfői napon mentünk a bizottsághoz, következő héten kedden már megvolt a határozatom, a 100%-os 2. csoportú rokkantságról. Akkor bizony volt egy csomó a torkomban. A rokkantosítás után 4 évig otthon voltam, ez egy nagyon nehéz időszak volt számomra, de tettem-vettem. Minden társadalmi munkán ott voltam, segítettem a játszótér építésében, részt vettem a családi napokon, kirándulásokon, amin csak lehetett. Aztán sikerült elhelyezkednem, és az elnökség mellett jelenleg is dolgozom. Azt szoktam mondani, hogy ha kapok kölcsön egy szemet, vagy kettőt, akkor igazából nincs lehetetlen számomra. Most éppen álmennyezetet csináltam. A nagy hobbim pedig a bicikliszerelés, ami már 30 éve tart körülbelül.

– Ennyi megpróbáltatás után is mindig fel tudtál állni, és megálátlad a helyedet. Ez minek köszönhető?

– Jó emberek vettek körül, ami nagyon fontos. Mindig volt, aki próbált segíteni, és volt, akiről példát lehetett venni. Ilyen volt például Szakács Imre bácsi. Érszűkület miatt amputálni kellett a lábát, és kerekesszékebe került. Akkor is nagy hobbim volt már a bicikliszerelés, így az ő kerekesszékeit is én szoktam javítani. Imre bácsi disznókat tartott és ilyen amputáció után sem hagyott fel vele. Általában úgy hozta a sors, hogy amikor nagyon magam alatt voltam, akkor valami je tönkrement az öregnek. Jókedvűen szokta mondani: „Gyurikám, az ünnepi járgányom kilyukadt.” És akkor mindig belegondoltam, hogy mi az én bajom az övéhez képest!? Nem tud fölkelni, nem tud egyedül semmit megcsinálni, mégis él vidáman, hülyéskedik, főz, savanyúságot rak el, disznókat hizlal, kapál a kertben. És ekkor mindig azt mondtam, hogy nincs nekem ahhoz jogom, hogy nyalogassam a sebeimet, amikor más nagyobb bajjal is él. A családom és ezek a segítő emberek kellettek tehát hozzá, hogy én így tudjak lenni, ahogy most vagyok. Aztán hozzám

Bösze György 2016-ban nyári táborunkban is szervezett érzékenyítő programot a gyerekeknek

Segítő szemek

Interjú Bösze Györggyel

került Berci kutyus, miatta kerültem be az egyesületbe, majd elkezdtünk járni úgynevezett érzékenyítő rendezvényekre. Ennek az a célja, hogy iskolákban, falunapokon, egyéb rendezvényeken megmutassuk az embereknek, hogy milyen az, ha nem látnak. Bekötött szemmel vezetem őket Bercivel egy rögtönzött akadálypályán, és megmutatjuk számukra az eszközeinket is.

– *Hogy lettél a Vakok és Gyengénlátók Vas Megyei Egyesületének elnöke? Milyen feladatokkal jár ez a pozíció?*

– Az egyesület elnöke 2016 januárjában lettem, az irodát 2016. március 17-én vettük át. Az egyesület tagjai le szeretnék váltani az előző vezetést, szeretnék volna, ha van végre egy olyan vezető, aki meg meri lépni a lépéseket, és akivel együtt lehet dolgozni. Néhányan elkezdtek győzködni, hogy vállalom el, és akkor mondtam, hogy nekem nem volt ilyen hatalomvágyam sohasem, de üsse kavics, próbáljuk meg. Most pillanatnyilag az előző elnök mandátumának végét töltöm jövő januárig. Nagyon összetett a feladat, sok olyan része van, amire nem gondoltam én sem, mikor elvállaltam. Az effektív munka részében előtte is benne voltam, mert aktívan mentem mindig az emberekkel, csináltuk, megszerveztük a rendezvényeket. Ez most már kiegészült a papírmunkával is. Szembesültem vele, hogy mindenről papír kell, elsőként tehát azt mondanám a feladataimról, hogy rengeteget kell aláírnom. Emellett persze nagyon sok szervezéssel is jár, át kell gondolni és meg kell hozni a megfelelő döntéseket. A rendezvények elszámolása, pályázatok írása is nagy figyelmet igényel. Ezekben a feladatokban nagyon nagy segítségemre van az irodavezető és a könyvelő. A saját rendezvényeink, bemutatóink megszervezésén túl sok más rendezvényen is meg kell jelennem, mert képviselni kell az egyesületet. Esetenként felkísérek vak embereket Pestre, vagy épp felmegyek segédeszközöket vásárolni. Próbálunk bevállalások lenni, tényleg beletenni a munkát, és úgy tűnik, hogy ennek eredménye van, szeretik az emberek. Most például szeretnénk csinálni egy családi napot a sorstársainkkal. Csónakázás, lovaglás lesz a fő program, hisz az élmények nekik is járnak. Szeretném egy kicsit fiatalítani az egyesületet, és a megyében minél több látássérült emberhez eljutni. Ehhez keresem jelenleg is a lehetőségeket.

– *Mennyire vagytok akadályoztatva a közlekedésben? Megosztanád velünk, hogy egy gyengénlátó, vak ember szemszögéből nézve miben fejlődhetne például Sitke?*

– A közlekedésnél hiányzik a látás, néha kissé bizonytalan vagyok, máskor segítséget kell kérnem látóktól, de a lábam jó. Tavalyelőtt például 22-szer voltam Pesten. Rendszerint Bercivel közlekedek, és a kutyára maximális bizalommal lehet és kell is támaszkodnom. Épp múlt hónapban értünk el holtversenyben egy első helyezést Budapesten az Országos Vakvezető kutyás versenyen. A mozgássérültek szervezetével együttműködésben nagyon sokat dolgozunk mostanában az akadálymentesítés érdekében, melynek részeként a közeljövőben 10 gyalogátkelőhely lesz Szombathelyen többek közt beszelő jelzőlámpával, taktilis jelekkel ellátva. Mindenhol lenne

Budapesten az Országos Vakvezető kutyás versenyen, ahol holtversenyben első helyezést értek el

mit tenni, természetesen Sitkén is. Például taktilis jelet lehetne elhelyezni a buszvárókhoz, vagy a kereszteződéseket biztonságosabbá lehetne tenni, de az utca elején lévő kis hídon – a Figer Szilviék felőli oldalon – még korlát sincsen, így tulajdonképpen bármikor lesétálhatnék az árokba.

– *Rengeteg a tennivalód, folyamatos mozgásban vagy, és úgy látom, ezt élvezed is. De mi ad ehhez energiát?*

– Nagyon szeretek segíteni az embereknek. Ez egy jó dolog, mert egy kicsit több vagy, amikor adsz magadból. Azt gondolom, az egyesületben is minél több embernek lenne szüksége a pozitív hozzáállásra. Én ezt otthonról hoztam, ezt láttam gyerekként a szüleimtől, és így csinálom tovább. 21 éve vagyunk házasság a feleségemmel, és két szép lányunk van. Büszke vagyok rájuk, mert mindkettő jól tanul és szép terveik vannak a jövőre nézve. Szerencsére a szembetegségemet nem örökölték. A segítség mellett ez a három hölgy, aki értelmet ad az életemnek, köszönöm nekik.

– *Köszönjük, sok sikert kívánunk a munkádhoz.*

Czupor Szilvia

Informatikai ismereteket adó tanfolyam a könyvtárban

A Vas Megyei KSZR által nyílt lehetőség arra, hogy közösségünk könyvtárában alapfokú informatikai ismereteket adó tanfolyam induljon. Egyetlen feltétele a részvételnek az volt,

a résztvevők a tanfolyam elvégzését tanúsító okleveleket vehettek át.

Gróf Lászlóné

A programot koordinálta és támogatta:

hogy a könyvtár beiratkozott tagjai legyenek a jelentkezők. Ezt a lehetőséget kihasználva 8-an vettek részt a 10 alkalomból álló képzésen. Az órákon szó volt a számítógép felépítéséről és működéséről, megismerték a Microsoft Windows felületét, megtanulták használni a szövegszerkesztőt, a böngészési alapismeretek keretében pedig megismerkedtek a fontosabb hírportálokkal. Különböző menetrendeket, útvonaltervezőket használtak, végül pedig saját fiókot létrehozva az e-mailezés alapjait is elsajátították Potor Krisztinától, az informatika tanári végzettséggel is rendelkező népművelőtől. A képzés végén

Útravaló

Ajándéknak küldött Úristen a földre,
rejtsd piros szívedet társaid szívébe.

Minden halandónak kezében a kincse,
csiszold a magadét csillogóra, szépre.

Bőkezűen éljél, mindened add másnak,
annyit tarts magadnál: tudj osztani másnap.

Ne kövess eszméket kegyetlenül, vakon,
hallgass tisztán szólót újrainyúló napon.

Figyeld az ég szavát, ne válassz más utat,
tündöklő káprázat ingoványra csalhat.

Nemes célok felé haladjon a lépted,
ne feledd útközben csodálni a szépet.

Szavaim kísérnek, tán előtted járnak,
újabbak és szebbek ajkaidra várnak.

Szíved szép virágán madárka énekel,
gyönyörű dalára világunk táncra kel.

Csider Sándor

Sportversenyekben bővelkedett a tavasz

Asztalitenisz

Március elején VII. alkalommal került megrendezésre a Nosztalgia Kupa elnevezésű asztalitenisz bajnokság. 13-an neveztek a versenyre, mely női és férfi kategóriákban lett meghirdetve, de a jelentkezők életkorát figyelembe véve külön ifjúsági kategóriában is született eredmény.

Eredmények:

Férfi:

I. Gróf Gusztáv

II. Morgós István

III. Havasi József

Női:

I. Linka Nikoletta

II. Mesterházi-Horváth Krisztina

III. Gróf Lászlóné

Ifjúsági

I. Vass Csaba

II. Németh Gergő

III. Gerencsér Olivér

Darts

Napjainkban a darts óriási léptékben terjed, s hódít teret magának. Ezért merült fel az a gondolat bennünk, hogy mi lenne, ha közösségünkben is meghirdetésre kerülne az első darts verseny. Az ötlet jónak bizonyult, hisz 19 nevezővel indult a verseny, szintén férfi, női és ifjúsági kategóriában. 301-es játszmaikat játszottak a versenyzők egymással, többször is tanúi lehettünk

A darts versenyen több generáció is képviseltette magát

Sportversenyekben bővelkedett a tavasz

nagyon izgalmas mérkőzéseknek is. Az egész délutánt betöltő versenyen a következő eredmények születtek:

Férfi:

- I. Csóka Alex
- II. Gróf Gusztáv
- III. Csuka Péter

Női:

- I. Móroczné Vass Boglárka
- II. Gróf Adrienn
- III. Vass Lajosné

Ifjúsági

- I. Vass Csaba
- II. Csóka András Dániel
- III. Györgyi Márton

Eredményhirdetés után a verseny résztvevői

Petanque

Április 22-én petanque versenyre vártuk a község felnőtt lakosait. A versenyre 9 fő jelentkezett, a helyezések körmérkőzéses formában dőltek el, vagyis mindenki mindenkivel játszott. A második helyet az egymás elleni eredmény döntötte el, így a végeredmény a következőképpen alakult:

- I. Csuka Péter
- II. Mórocz Ilona
- III. Jenei András

Van úgy, hogy nem lehet szemmértékkel eldönteni, melyik golyó van közelebb az öcsihez, ekkor előkerül a mérőszalag

Csocsó

Amíg a művelődési ház udvarán a felnőttek a petanque pályán mérték össze ügyességüket, addig a gyerekek a csocsóasztaloknál. A 14 gyermek 7 csapatot alkotva mérkőzött meg a bajnokság helyezéseiért. Nagyon izgalmas mérkőzéseket is láthattunk, a gyerekek már profi módon forgatták a fém ru-

A csocsó verseny résztvevői

dakhoz erősített bábukat, hogy azzal minél többször az ellenfél kapujába juttassák a labdát. Nem egy esetben csak a harmadik játszma döntötte el a mérkőzés sorsát.

A IV. alkalommal megrendezett csocsóverseny eredménye:

- I. Mesterházi Zsombor – Soponyai Balázs
- II. Györgyi Mátyás – Lakatos Dániel
- III. Pénzes Áron – Pénzes Péter

Mind a négy versenyen az első három helyezett kupákat, illetve érmeket, valamint okleveleket és tárgyjutalmakat vehettek át.

Reméljük, hogy jövőre még többen kedvet kapnak a versenyeken való részvételhez, s kihasználják az önkormányzat által ingyenesen biztosított sportolási lehetőségeket.

Gróf Lászlóné

Szeniorok sakkoztak Sitkén

A hétfordulós, svájci rendszerű, 20-20 perc játékidőjű verseny indulói rekordot döntöttek, huszonhárom 50 éven felüli sakkozó ült asztalhoz – most először egy kis településen. A sitkeiek kifogástalan házigazdának bizonyultak, a versenyzők pedig színvonalas csatákat vívtak. Az első és második helyezett is 5,5 pontot gyűjtött, a holtverseny Buchholz-számítással dőlt el a Szentgotthárd-Alsószőlnök csapatvezetője, játékosa, Király Ferenc javára Foki Róbert (Arborétum Herény) ellenében. Csak fél ponttal maradt le a községünkben élő Katona János (Sárvár SC) az első mögött, 5 ponttal a harmadik helyen végzett. Gratulálunk a szép teljesítményéhez.

Havasi Józsefnek pedig köszönet a szervezésért. Reméljük, helyet biztosíthatunk még több ilyen rangos eseménynek.

Katona János (jobbról) csak fél ponttal maradt le Király Ferenc és Foki Róbert mögött

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

A vártnál gyengébben zárta a 2016/17-es bajnokságot a sitkei tekecsapat

A tavaszi szezont nagy reményekkel indítottuk a gyengébben sikerült őszi szereplésünk után. Az első három mérkőzésünket megnyertük a tabella élmezőnyében tartózkodó csapatok ellen. Az ezüstérmes Gellénháza csapata ellen új, hazai csapat pályacsúcsot értünk el 2564 ütött fával. Sajnos az őszhöz hasonlóan tavasszal is nem várt, balszerencsés vereségeket szenvedtünk el, amelyek elsősorban az edzések hiányából és a létszámproblémáinkból adódtak, így csak a tabella második felében sikerült végeznünk. Bizakodásra adhat okot, hogy még mindig mi vagyunk a mezőny legfiatalabb csapata. Pozitívum még, hogy a csapatunk egységességére és összetartására továbbra sem lehet

panasz, mivel az utolsó ember utolsó gurításáig teljes erőbedobással biztatjuk egymást.

A 2017/18-as bajnokságot újult erővel, remélhetőleg magasabb játékos létszámmal tudjuk majd megkezdeni, amelyben újból kitűzhetjük magunk elé célnak a dobogós helyezések valamelyikét. Ezúton is szeretnénk gratulálni a csapat nevében a Sárvári Kék Golyó csapatának az NB 2-es bajnoki ezüstéremhez.

Köszönjük a szurkolóink és támogatóink egész éves segítségét és biztatását.

Hajrá Sitke!

NB. III. Nyugati Csoport		24				forduló					
H.	Csapat	J	GY	D	V	Szettpont		Csapatpont		Bü	Pont
1	Csákánydoroszlói TE II	24	16	3	5	163,5	:	124,5	125,0 : 67,0	0	35
2	Olajmunkás SE Gellénháza	24	16	3	5	172,5	:	115,5	122,5 : 69,5	0	35
3	Rumi TTE	24	16	1	7	173,0	:	115,0	117,0 : 75,0	0	33
4	Néró TC Náriai és Szabadidő SK I	24	16	0	8	143,5	:	144,5	109,0 : 83,0	0	32
5	Vonyarcvashegy SE	24	10	5	9	141,0	:	147,0	98,5 : 93,5	0	25
6	Budai TSE	24	12	1	11	143,5	:	144,5	94,5 : 97,5	0	25
7	Perenye TK	24	11	2	11	161,5	:	126,5	103,0 : 89,0	0	24
8	Lenti Termál TK	24	10	4	10	143,0	:	145,0	96,5 : 95,5	0	24
9	Zalaszentgróti TK	24	10	2	12	132,0	:	156,0	83,0 : 109,0	0	22
10	Vasjarmű TK SE	24	9	1	14	134,0	:	154,0	82,0 : 110,0	0	19
11	Sitke Borostyánkert	24	8	1	15	141,5	:	146,5	87,0 : 105,0	0	17
12	Pecöl TK	24	7	1	16	132,0	:	156,0	83,5 : 108,5	0	15
13	Felsőmarác Boldizsár Tr	24	2	2	20	101,5	:	186,5	46,5 : 145,5	0	6

2016/17 tavasz	Perenye (i) 3-5	Gellén-háza (o) 7-1	Pecöl (i) 2-6	Náriai (o) 3-5	Lenti (i) 6-2	Zala-szentgrót (i) 5-3	Felsőmarác (o) 6,5-1,5	Csákány (i) 5-3	Budai (i) 8-0	Vasjár-mű (o) 3-6	Vonyarc (i) 5-3	Rum (o) 1,5-6,5	Átlag
Györkös Péter	426	435	431	440	435	426	456	441		425	416	428	432,64
Horváth Ádám	391				390				387		391	403	392,40
Kovács Zoltán	374		436	412		424	389	373	410	377	410	386	399,10
Molnár Gábor	455	424	423			410		484	398	400		392	423,25
Molnár Tibor	419	423		399	433	401	446	435	372	398			414,00
Dr. Györkös Péter	s										366		366,00
Ódor Szilárd	419	448	440	412	418	404	416	458			397	414	422,60
Orbán Csongor		425	414	423	457		423	462	401	390	395		421,11
Viczvárdi Ervin		409	416	411	383	398	406		390	404		388	400,56
	2484	2564	2560	2497	2516	2463	2536	2653	2358	2394	2375	2411	2484,25